

РЕШЕНИЕ

№ 3246

гр. София, 31.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав**, в публично заседание на 14.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **2385** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1 – 3, вр. чл. 203 и сл. от АПК.

Делото е образувано по искова молба от „Топлофикация - Разград“ АД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – С., [улица], ет. 1 – адвокатска кантора, срещу Комисия за енергийно и водно регулиране, като се претендира обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 283 541. 92 лв. и лихви в размер на 30 008. 19 лв. за периода от 15. 01. 2021 г. до 30. 01. 2022 г. и законната лихва върху главницата от завеждането на исковата молба до окончателното ѝ заплащане, вследствие на отменени като незаконосъобразни актове на ответника.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител адв. Б. Д., поддържа иска, по заявените в него съображения. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. оспорва исковата молба. Поддържа доводите в депозирания по делото писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Посочва, че „Топлофикация - Разград“ АД е имала възможност да реализира търговските си отношения с потребителите с правата, които му дава благоприятният административен акт, но се е възползвала от тази възможност само по отношение цената на електрическата енергия, докато по отношение цената на топлинната енергия не е предприела действия без обективна причина за това. Представя писмени бележки

по съществуващото на спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата молба, като счита, че същата е доказана по основание и размер.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че ищецът „Топлофикация - Разград“ АД, [населено място] осъществява дейност по пренос на топлинна енергия и производство на електрическа и топлинна енергия въз основа на лицензия № Л-083-05 и лицензия № Л-082-02 и двете от 21. 02. 2001 г. издадени от Комисията за енергийно и водно регулиране.

С т. 8 на решение № Ц-18 / 01. 07. 2017 г. на КЕВР е определена преференциална цена на електрическата енергия в размер на 159. 54 лв./МВтч. без ДДС, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода от 73. 96 лв./МВтч, както и ценообразуващите елементи на предходните цени.

С Решение № 5714 / 10. 10. 2018 г. по адм. д. № 8825 / 2017 г. по описа на АССГ, е отменено Решение № Ц-18 / 01. 07. 2017 г. на КЕВР, в частта му по т. 8 и преписката е върната за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С Решение № 7309 / 11. 06. 2020 г. по адм. д. № 14595 / 2018 г. по описа на ВАС решението на АССГ е оставено в сила.

С Решение № Ц-7 / 14. 01. 2021 г. на КЕВР е определена за периода от 01. 07. 2017 г. до 30. 06. 2018 г. преференциална цена на електрическата енергия в размер на 174. 62 лв./МВтч. без ДДС и еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода от 85. 65 лв./МВтч.

С предявената искова молба се твърди, че вследствие на отменения като незаконосъобразен акт на ответника, ищецът е претърпял вреди, тъй като за исковия период – 01. 07. 2017 г. – 30. 06. 2018 г. е продавал топлинна енергия с топлоносител гореща вода на определената с Решение № Ц-18 / 01. 07. 2017 г. на КЕВР по-ниска цена.

Като резултат от разликата в тези цени, ищецът е претърпял вреди, представляващи пропуснати ползи, в размер на 283 541. 92 лв., като се претендира и лихва в размер на 30 008. 19 лв. за периода от 15. 01. 2021 г. (следващият ден след приемането на Решение № Ц-7 / 14. 01. 2021 г. на КЕВР) до 30. 01. 2022 г. – датата на завеждане на исковата молба.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Делото се гледа на първа инстанция за втори път. Предметът му е очертан от Решение № 2469 от дата 05.03.2024 г. по адм. д. № 5857 / 2023 г. по описа на ВАС, Трето отделение. С този съдебен акт на върховната инстанция е отменено Решение № 1766 / 20.03.2023 г. по адм. д. № 829 / 2022 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 5 – ти състав. Първото решение на АССГ не е било обжалвано в цялост. Това означава, че в частта, в която искът на „Топлофикация - Разград“ АД, за разликата до пълния претендиран размер от 283 541. 92 лева за главницата и до 30 008. 19 лева за мораторната лихва, е отхвърлен, решението на АССГ е влязло в сила. Тоест предметът на настоящото дело е очертан от осъдителния диспозитив на решението на АССГ, който е бил обект на касационен контрол. В отменената си част решението на АССГ,

гласи, че осъжда Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) да заплати на „Топлофикация Разград“ АД обезщетение в размер на 275 582. 76 лева за имуществени вреди, настъпили в периода 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г.; изтеклата върху главницата за периода 15.01.2021 г. – 30.01.2022 г. законна лихва в размер на 29 165. 84 лева; законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба – 31.01.2022 г., както и разноски в размер на 10 300. 07 лева.

В мотивите на решението на ВАС са дадени указания, които са задължителни при по - нататъшното разглеждане на делото. (чл. 224 АПК). При новото разглеждане на делото, производството започва от първото незаконосъобразно процесуално действие, послужило като основание за връщане на делото. При новото разглеждане се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити и новонастъпили обстоятелства след първото разглеждане на делото от първоинстанционния съд. Съдът се произнася и по разноските за водене на делото във ВАС (чл. 226, ал. 1 – 3 АПК).

В мотивите на ВАС е указано, че при отсъствието на процесуална активност от страна на заинтересованата страна, АССГ е трябвало служебно да даде указания на страните и да събере доказателства за няколко обстоятелства. Първо, обявена ли е на потребителите увеличената цена на топлинната енергия, съгласно Решение № Ц – 7 / 14.01.2021 г. Второ, какви са причините, поради които дружеството не е пристъпило към събиране на приходи от увеличената стойност на топлинната енергия по Решение № Ц – 7 / 14.01.2021 г. Трето, налице ли е договорен механизъм за коригиране на сметките на потребителите, ако утвърдената от КЕВР цена на топлинна енергия е по – висока от тази, на която доставчикът е продавал за съответния отоплителен сезон. Четвърто, в случаи като разглеждания, налице ли е механизъм за компенсиране на приходите на производителя на топлинна енергия от комбинирано производство през следващия ценови период с издаването на съответно решение от КЕВР и подавано ли е заявление от „Топлофикация Разград“ АД с такова искане. Според мотивите на ВАС, изясняването на последния въпрос е от съществено значение с оглед разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 1 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г., според която по решение на комисията или по заявление на енергийното предприятие при съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи може да се извърши последващ регулаторен преглед.

Изрично е указано в мотивите на ВАС, при новото разглеждане на делото, да се съберат относимите за правилното решаване на спора доказателства.

В изпълнение на задължителните указания на ВАС на страните е указано да представят писмени доказателства за следните обстоятелства: 1) обявена ли е на потребителите увеличената цена на топлинната енергия, съгласно Решение № Ц – 7 / 14.01.2021 г.; 2) какви са причините, поради които дружеството „Топлофикация - Разград“ АД не е пристъпило към събиране на приходи от увеличената стойност на топлинната енергия по Решение № Ц – 7 / 14.01.2021 г.; 3) налице ли е договорен механизъм за коригиране на сметките на потребителите, ако утвърдената от КЕВР цена на топлинна енергия е по – висока от тази, на която доставчикът е продавал за съответния отоплителен сезон; 4) в случаи като разглеждания, налице ли е механизъм за компенсиране на приходите на производителя на топлинна енергия от комбинирано производство през следващия ценови период с издаването на съответно решение от КЕВР и подавано ли е заявление от „Топлофикация Разград“ ЕАД с такова искане.

В хода на съдебното производство са представени документи, свързани с дадените от

ВАС указания. Същите са приобщени към материалите по делото. Представени са: разпечатки от интернет относно факта, обявена ли е на потребителите увеличената цена на топлинната енергия, съгласно Решение № Ц – 7 / 14.01.2021 г. (от разпечатките се установява, че датата на публикуване в сайта на КЕВР е дата 14.01.2021 г.), писмо на „Топлофикация Разград“ АД до КЕВР, в което се прави искане в рамките на 14 календарни дни да се изплати определена сума, по повод на отмененото решение на КЕВР. (л. 157 от делото). Представен е и отговор от страна на КЕВР да изпълнителния директор на ищеца, който е в смисъл, че не са налице предпоставките за приложението на разпоредбите на Глава 11 от АПК, съответно на ЗОДОВ (л. 158 от делото). Представена е и нотариална покана от „Топлофикация Разград“ АД до КЕВР (л. 159 от делото). В отговора на КЕВР е посочено, че при наличието на разлика между цените на електрическата енергия, то тази разлика трябва да бъде компенсирана от Фонд „Сигурност на електроенергийната система“. (л. 160 от делото).

Съдът, след като съобрази представени по делото писмени доказателства и относимата нормативната уредба намира следното:

Цените на топлинната енергия се определят по реда на Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия. В случаите на комбинирано производство се утвърждават еднокомпонентна цена или цени на топлинна енергия по видове топлоносители и се определя преференциална цена на електрическа енергия, на база приети от КЕВР Указания, и в съответствие и с чл. 24 и следващи от Наредба № 1 от 2017 г. за регулиране на цените на електрическа енергия. За предприятията от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е приела прилагането на метод на регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ – с решение по Протокол № 28 от 21.02.2012 г. При метода „Н. на възвръщаемост на капитала“, след извършване на регулаторен преглед, КЕВР утвърждава цени и необходими годишни приходи за регулаторен период не по – кратък от една година. Необходимите годишни приходи включват признати от Комисията икономически обосновани разходи и възвръщаемост на капитала. Следващ регулаторен преглед се извършва при констатиране на съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи. Цените могат да бъдат изменени от КЕВР по време на регулаторния / ценовия период, но не по – често от веднъж на 6 месеца, в случай на съществена промяна на цената на природния газ – чл. 22, ал. 1 и ал. 2 от НРЦТЕ и чл. 38, ал 1 и ал. 2 от НРЦЕЕ.

С Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинираното производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с протоколно решение на КЕВР № 116 от 26.06.2018 г., са детайлизирани изискванията към изходните данни, ценовите параметри и изчисленията на цените и на ценообразуващите елементи.

Разработен е ценови модел в Excel, който съдържа справки за изчисляване на ценообразуващите елементи и на различни технически и икономически параметри, с формули и зависимости, чрез които се изчисляват индивидуалната стойност на електрическата енергия и цените на топлинната енергия по топлоносители, при комбинирано производство на двата продукта. Справките включват: справка № 1 „Разходи“; справка № 2 „Регулаторна база на активите“; справка № 3 „Н. на възвръщаемост на капитала“; справка № 4 „Технико – икономически показатели в производството“; справка № 5 „Технико – икономически показатели в преноса“; справка № 6 „Изчисляване на коефициенти за разпределение на разходи“; справка №

7 „Инсталации за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия“; справка № 8 „Водогрейни и промишлени парни котли за производство на топлинна енергия“; справка № 9 „Спецификация“.

Дружествата попълват и Приложения 2, 3, 4 и 6 също във форма на Excel с данни за горива, техникo – икономически показатели, продажби на топлинна и електрическа енергия и приходи, и продадена електрическа енергия по свободно договорени цени.

С „Държавен вестник“ – (обн. – ДВ, бр. 47 от 2020 г.) са приети изменения и допълнения в двете наредби (за регулиране на цените на топлинната енергия и за регулиране на цените на електрическата енергия), по отношение на определянето на два от ценообразуващите елементи с най – голяма тежест в цените на енергийните предприятия – разходите за природен газ и разходите за въглеродни емисии – чл. 8, ал. 8 и ал. 9 от НРЦТЕ и чл. 24, ал. 5 и ал. 6 от НРЦЕЕ.

Въведено е компенсиране на разлики между прогнозните и отчетените разходи за природен газ и прогнозните и отчетените разходи за въглеродни емисии в следващия регулаторен / ценови период (надвзети / недовзети приходи), които разлики могат да бъдат разсрочени в няколко следващи периода – чл. 8, ал. 10 – 12 от НРЦТЕ и чл. 24а, ал. 1 – 3 от НРЦЕЕ.

Във връзка с посоченото и разгледана по същество исковата молба на „Топлофикация - Разград“ АД е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

На основание чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия. Във фактическия състав на отговорността на държавата или общината за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Във всички случаи, обаче реализирането на посочената отговорност съобразно чл. 204, ал. 1 от АПК предполага отмяната на административен акт или установяването на незаконосъобразно действие или бездействие по съответния ред.

В конкретния случай е безспорно, че е налице незаконосъобразен акт на ответника, който е отменен от съда.

Налице е и надлежен ответник, съобразно чл. 205, ал. 1 от АПК, тъй като КЕВР е юридическо лице, на основание чл. 2, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация.

С предявената искова молба се твърди, че вследствие на отменения като незаконосъобразен акт на ответника ищецът е претърпял вреди, тъй като за иския

период ищещът е продавал топлинна енергия с топлоносител гореща цена на по-ниска цена, определена с решение № Ц-18 / 01. 07. 2017 г. на КЕВР, като разликата в цената му и причинила вреди в посочения в исковата вреда размер.

Според настоящия състав, в случая е налице причинена вреда, която подлежи на обезщетяване.

С Решение № Ц – 18 от 01.07.2017 г. КЕВР е утвърдила цени в сектор „Топлоенергетика“, считано от 01.07.2017 г., като на „Топлофикация – Разград“ АД е утвърдила еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода и е определила преференциална цена на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство.

След отмяна от Съда на Решение № Ц – 18 от 01.07.2017 г., Комисията за енергийно и водно регулиране, е приела Решение № Ц – 7 от 14.01.2021 г., с което е определена по – висока преференциална цена на електрическа енергия и е утвърдена по – висока еднокомпонентна цена на топлинна енергия. По - високата еднокомпонентна цена за топлинна енергия с топлоносител гореща вода по новото Решение е 85. 65 лева / МВтч. За сравнение по отмененото Решение на КЕВР цената е 73. 96 лева / МВтч.

Настоящият състав намира, че са основателни аргументите, изложени в писмената защита на адв. Б. Д., че съгласно чл. 36, ал. 1 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г., топлопреносните предприятия са задължени да информират клиентите си за цените, които ще прилагат по договорите с клиентите през следващия ценови период, а не за минал период. Установява се от доказателствата по делото, че на дата 14.01.2021 г. КЕВР е публикувала на сайта си Решение № Ц – 7 от дата 14.01.2021 г.

По делото са приобщени писмени доказателства, че „Топлофикация – Разград“ АД е осъществявало кореспонденция с КЕВР. Дружеството е изпратило на КЕВР, на дата 30.03.2021 г., покана за доброволно изпълнение. Поискано е да се заплати разликата в приходите от цената на топлинната енергия на стойност 507 140. 70 лева без ДДС. В отговора на КЕВР е посочено, че не са налице предпоставките за приложението на разпоредбите на глава единадесета от АПК, съответно на ЗОДОВ, за вреди. Изпратена е нотариална покана с датата 10.05.2021 г. от „Топлофикация – Разград“ АД със същото искане. В отговор от дата 07.06.2021 г. КЕВР отново сочи, че разликата в цените на електрическата енергия трябва да бъде компенсирана от Фонда за сигурност на енергийната система (ФСЕС). Посочено е, че не са налице предпоставки за приложението на разпоредбите на глава единадесета от АПК, съответно на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

В хода на съдебното производство е допусната и изготвена съдебно – икономическа експертиза. Вещото лице дава заключение, че не намира икономическа причина и икономическа обосновааност в цените за предстоящ регулаторен период да бъдат включени за компенсиране нереализирани приходи от топлофикационното дружество за минал период. (л. 11 от заключението, съответно л. 151 от делото) Съдът не намира причина да не възприеме заключението в тази му част, доколкото В. П. е магистър по икономика.

Вещото лице посочва, че след преглед на делото и на приетите решения от КЕВР, в това число Решение № Ц – 26 от 01.07.2021 г. (за регулаторен период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. – периодът след приемане на Решение № Ц – 7 от 14.01.2021 г.), „Топлофикация – Разград“ АД не е заявявало и КЕВР не е одобрявала и включвала в цените за следващ регулаторен период, нереализирани приходи от разлика в цените на минал период.

Според вещото лице, приложимият ценови модел за регулаторен период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. е идентичен на модела от 2018 г. до 2023 г. и не предвижда място, възможност или начин, където да бъдат вписани нереализирани приходи от изтекъл регулаторен период, за който с последващо решение на КЕВР са утвърдени по – високи цени на топлинна енергия. Т. заявяване, според вещото лице П., може да бъде направено извън ценовия модел, като се аргументира необходимостта от включването на тези нереализирани приходи и се предложи по какъв начин да бъдат отразени в цените на топлинната енергия и за кои клиенти.

Според заключението на съдебно – икономическата експертиза, при подаване на заявление за утвърждаване на цени за следващ регулаторен период, да бъде включено компенсиране на приходи от разлики в утвърдените цени с решения на КЕВР за изтекъл регулаторен период би било некоректно спрямо потребители на топлинна енергия, които може да не са били клиенти на топлофикационното дружество през периода, за който се иска начисляване на разлика от цените, т. е. допълнително заплащане за потребена топлинна енергия.

При предходното разглеждане на делото пред първата инстанция е било изслушано и прието основно и допълнително заключение на допуснатата от съда съдебно – счетоводна експертиза, които настоящият състав кредитира. Действително и двете заключения са оспорени от процесуалния представител на ответника, но в същото време не е поискано повторно заключение или пък тройна експертиза. Заключение на вещото лице е дадено под страх от наказателна отговорност, като в същото време, вещото лице е работило с данни предоставени му от счетоводството на ищеца.

Видно от основното заключение на вещото лице (л. 158 от делото), разликата между реализираните приходи от продажбата на топлинна енергия при цена от 73. 96 лв./МВтч., която цена е утвърдена с отмененото решение и приходи при цена 85. 65 лв./МВтч., която цена е утвърдена при новото произнасяне от КЕВР, възлиза на 275 582. 76 лв. Сумата е получена, след като вещото лице е умножило действително реализираната топлинна енергия за отоплителен сезон от м. 10.2017 г. – 2 – ри период до м. 04.2018 г. – 1 – ви период (включително топлинната енергия на сградна инсталация), за която „Топлофикация Разград“ АД не дава отстъпки на своите клиенти по разликата между определените цени по двете решения на КЕВР. Тоест като 23574. 231 Мвтч. се умножи по разликата между определените цени по двете Решения на КЕВР - 23574. 231 Мвтч. х (85.65 лв. / Мвтч – 73.96 лв. / Мвтч) = 275 582. 76 лева без ДДС (л. 10 от основното заключение на съдебно – счетоводната експертиза при първото разглеждане на делото).

В допълнителното заключение на вещото лице се сочи за редовно водене счетоводството на ищеца и отразяване на всички счетоводни операции в счетоводните регистри. Изрично е посочено, че „Топлофикация Разград“ АД предоставя ежегодни данни на регулаторния орган КЕВР относно произведената и реализирана топлинна енергия.

По делото е представен (стр. 302) констативен протокол за извършена планова проверка на ищеца от служители на ответника (КЕВР). В резултат от проверката е съставен констативен протокол. За периода 2018 г. и 2019 г. не са констатирани никакви нарушения на дейността.

Накърняването на имуществените интереси на увредения може да бъде осъществено по два начина – чрез претърпяна загуба (реално намаление на имуществото на увредения) или чрез пропуснати ползи (пропускане на увеличение на имуществото

при наличието на всички предпоставки за това). В настоящия случай искът е за пропуснати ползи, като ищецът твърди, че в резултат от незаконосъобразния индивидуален административен акт е лишен от една сигурна облага, изразяваща се в увеличение на имуществото му с посочения от вещото лице размер.

Във връзка с това, съдът намира, че е неоснователен доводът, изложен в писмените бележки по съществото на спора, депозирани от процесуалния представител на ответника (от дата 24.01.2025 г.). В бележките е посочено, че нито един от елементите на фактическия състав на отговорността на държавата не е налице. На следващо място, не се споделят доводите, че доколкото ищецът е предприел действия по събиране на приходи от електрическа енергия, то същите действия е трябвало да се предприемат и по отношение на събиране на приходи от увеличена цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода. Вече беше посочено, че според настоящия състав липсва икономически и правен механизъм за това. Твърдението, че „Топлофикация – Разград“ АД е трябвало да издаде данъчни дебитни известия към издадените от дружеството фактури на клиентите за периода, не се споделя от настоящия състав. Видно и от заключението на в. л. П., липсва икономическа логика да се търси увеличената цена от абонати, които е много вероятно (поради изминалото време) в посочения период изобщо да не са били клиенти на ищеца. Доводът, че „Топлофикация – Разград“ АД прилага порочен и незаконосъобразен метод на определяне на месечните задължения на клиентите, остава вън от предмета на делото. Не се споделят и доводите, че претендираните вреди са хипотетични. Съдът приема, че те са реални и доказани. По отношение на аргумента, че между ищеца и КЕВР няма преки облигационни отношения и съответно няма задължения за парична престация, съдът намира следното: Отговорността на държавата има за основание (юридическият факт, който я поражда) нарушаване на едно субективно право, което се реализира в рамките на правната връзка. Основание за тази отговорност не е нарушаване на правното отношение, а на субективното право, реализиращо се извън правното отношение, на което съответства „общия дълг, който всеки в обществото има спрямо всички останали“. Тоест наличието на правно отношение не е предпоставка за отговорността по ЗОДОВ. Правното отношение, включително облигационното, е предпоставка за претендиране на договорна отговорност. Такива претенции в случая няма. Съдът намира, че е установена пряко причинно – следствена връзка между отменения акт и причинената вреда. Установено е какво количество е било продадено от ищеца за конкретния период и какво е неговото парично изражение спрямо новата цена.

Признаването от страна на съда на основателността на главното вземане, означава, че и акцесорното вземане за лихва също е основателно.

На основание т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им.

С исковата молба се претендира сумата от 30 008. 19 лв., представляваща законната лихва за забава върху главницата, за периода от 15. 01. 2021 г. (датата следваща

издаването на решение № Ц-7 / 14. 01. 2021 г. на КЕВР) до 30. 01. 2022 г. (датата предхождаща подаването на исковата молба на 31. 01. 2022 г.), като началната дата е доста след влизането в сила на решението за отмяна на незаконосъобразния акт - 11. 06. 2020 г.

В тази си част обаче решението на АССГ (Решение № 1766 от 20.03.2023 г. по адм. д. 829 по описа за 2022 г.) е влязло в сила. Съдът намира, че претенцията е основателна ведно със законната лихва за забава за периода от 15. 01. 2021 г. до 30. 01. 2022 г. в размер на 29 165. 84 лв., както и законната лихва от предявяване на исковата молба – 31. 01. 2022 г. до окончателното изплащане на главницата.

Неоснователно е възражението, изложено в писмените бележки, че за КЕВР не се е породило задължение спрямо ищеца за парична престация. Липсата на такова задължение води до положението, че КЕВР не е изпадала в забава по отношение на „Топлофикация – Разград“ АД, според изложеното в писмените бележки на КЕВР (л. 13 – 14 от бележките). Твърдението се опира на тезата на ответника, че между КЕВР и „Топлофикация – Разград“ АД не съществуват облигационни правоотношения. Вече бяха изложени аргументи, че наличието на облигационни отношения не е условие за възникване на отговорност от вида, установена в ЗОДОВ.

По отношение на разноските

При този изход на спора, ответникът трябва да заплати направените разноски в настоящото производство, каквото искане е своевременно направено и които съобразно представения списък от разноските са в размер на 25 лв. държавна такса, 1747 лв. депозит за вещо лице и 8 640 лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно представения договор, фактура и платежно нареждане (при първото разглеждане на делото). При повторното разглеждане на делото отново е представен и списък с разноски (л. 161 от делото). Претендира се заплатеният депозит за вещо лице П. в размер на 1557 лева. Пред касационната инстанция също са били претендирани заплатени в полза на адв. Д. разноски под формата на адвокатско възнаграждение. На основание чл. 226, ал. 3 от АПК, съдът се произнася и по разноските за водене на делото във Върховния административен съд. По делото е налице преводно нареждане за кредитен превод, чрез което „Топлофикация Разград“ АД е заплатило възнаграждение в размер на 7200. 00 лева по договор за правна защита и съдействие от 29.05.2023 г. Последният има за предмет представителството пред ВАС и изготвяне на отговора срещу касационната жалба на КЕВР.

Съдът намира, че в полза на ищеца „Топлофикация Разград“ АД трябва да се присъдят разноски общо в размер на 19 169 лева. Разноските трябва да се заплатят от ответника КЕВР.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 45 – ти състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране – [населено място], [улица], да заплати на „Топлофикация - Разград“ АД, [населено място], ЕИК[ЕИК], обезщетение за имуществени вреди за периода 01. 07. 2017 г. – 30. 06. 2018 г. в общ размер на 275 582. 76 лв., ведно със законната лихва за забава за периода от 15. 01. 2021 г. 30. 01. 2022 г. в размер на 29 165. 84 лв., както и законната лихва от предявяване на исковата молба – 31. 01. 2022 г. до окончателното изплащане на главницата.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране – [населено място], [улица], да заплати на Т. - Р.“ АД, [населено място], ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 19 169 лева (деветнадесет хиляди и сто шестдесет и девет лева), представляващи направените разноси по настоящото делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.